

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

NICOLAEV Ghenadie
TOMA Nadejda
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Mîța Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

MÎȚA Igor xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.11.2013 – 01.12.2015;

Instanța de apel: 18.12.2015 – 29.04.2016;

Instanța de recurs: 21.06.2016 – 09.08.2016;

Instanța de apel: 07.09.2016 – 01.12.2016;

Instanța de recurs: 08.08.2017 – 01.11.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015, Mîța Igor, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a desfășura activități economice pe un termen de 5 ani.

Tot, prin aceeași sentință, s-a dispus încasarea de la Mîța Igor în beneficiul SRL „Imexagro” prejudiciul material în sumă de 835 846 lei și 66 bani, în rest, acțiunea civilă înaintată de către SRL „Imexagro”, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fact*, a constatat că Mîța Igor, la 15.04.2011, având intenția însușirii prin escrocherie a bunurilor altei persoane în proporții

deosebit de mari, a încheiat cu întreprinderea „Imexagro” SRL un contract cu nr.109/1IV de vânzare-cumpărare, conform căruia a primit, începând cu 15.04.2011 și până în vara anului 2011, produse de uz fitosanitar în valoarea de 543 816,95 lei. Întru confirmarea disponibilității și asigurării executării contractului dat, a prezentat către „Imexagro” SRL mai multe acte false precum certificatul nr. 346 din 12.05.2011, eliberat de Primăria s. Terebna, r-nul Edineț care confirma faptul că Gospodăria Țărănească „Mîța Igor” deține în arendă 80 ha de pământ, certificatul din 15.06.2011 eliberat de către Primăria or. Edineț conform căruia Gospodăria Țărănească „Mîța Igor” deține 125 ha de teren în extravilanul or. Edineț, solicitând să-i fie eliberate produse de uz fitosanitar în sumă de 543 816, 95 lei. Aceste acte au fost luate ca bază la perfectarea contractului de gaj al bunurilor imobile încheiat între Gospodăria Țărănească „Mîța Igor” în calitate de debitor gajist și SRL „Imexagro” în calitate de creditor gajist.

În urma prezentării actelor false de către Mîța Igor, a fost instituit gajul pe roada soiei din anul 2011, colectată de pe câmpurile cu suprafața de 80 ha, aflate în extravilanul or. Edineț și cea de floarea soarelui al aceluiași an colectată de pe câmpurile cu suprafața de 45 ha aflate la fel în extravilanul or. Edineț.

Produsele de uz fitosanitar primite până în vara anului 2011 în sumă de 543 816,95 lei au fost însușite de către Mîța Igor, prețul lor nu a fost restituit, cauzând în așa mod lui „Imexagro” SRL, daune materiale în proporții deosebit de mari (vol. II, f.d. 79-80).

Fapta constatată de prima instanță a fost calificată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și inculpatului Mîța Igor.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei hotărâri, potrivit căreia inculpatului Mîța Igor să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul a exercita funcții economico-financiare pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, consideră sentința nefondată în partea stabilirii pedepsei, deoarece prima instanță neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal.

De asemenea, procurorul a menționat că, la caz au fost stabilite circumstanțe atenuate, însă acestea nu pot servi drept temei de aplicare a unei pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, ci doar poate condiționa reducerea mărimii pedepsei în limitele prevăzute la sancțiunea normei incriminate.

3.2. Inculpatul a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de învinuirea de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta săvârșită de el nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului, inculpatul a invocat că, probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, iar prima instanță le-a dat o apreciere greșită, motiv pentru care se impune reaprecierea probelor respective și adoptarea unei noi hotărâri de achitare în privința acestuia.

Mai mult, inculpatul a menționat că, ordonanța de începere a urmăririi penale nu corespunde cerințelor legale, deoarece a fost pornită numai în baza unui denunț declarativ din partea SRL „Imexagro” și a câtorva copii nelegiferate, despre care nu se cunoaște proveniența acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2016, apelurile declarate de către procuror și inculpatul Mîța Igor au fost respinse și menținută hotărârea atacată fără modificări.

5. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, prima instanță cercetând cumulul probele administrate, corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost dovedită pe deplin, fără a exista careva dubii în sensul dat.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele inculpatului privind modalitatea greșită de apreciere a probelor de către prima instanță, deoarece făcând o analiză în sensul dat, s-a ajuns la concluzia că probele administrate au fost analizate și apreciate de către instanța de judecată cu respectarea prevederilor legale, și anume a art. 101 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de apel nu a constatat vreun temei pentru a pune la îndoială faptele constatate de prima instanță, ca fiind dovedite.

În continuare, referitor la argumentele invocate în apelul inculpatului, precum că procesul penal s-a desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală, instanța de apel le-a respins, deoarece acestea nu sînt argumentate, mai mult nu sunt susținute prin probatoriul administrat în cauză.

Astfel, urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu s-a constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, în special - rechizitoriul și ordonanța de învinuire, ce-l vizează pe inculpat.

Ordonanța de învinuire este întocmită în conformitate cu prevederile art. 281 Cod de procedură penală, fiind înaintată acuzarea învinuitului în conformitate cu prevederile art. 282 Cod de procedură penală.

Rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală și trimis în judecată în conformitate cu prevederile art. 297 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, în procesul-verbal privind prezentarea materialelor de urmărire penală nu există obiecții la rechizitoriu și la ordonanța de învinuire sub aspectul învinuirii formulate (vol.I, f.d. 204).

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a concluzionat că, în cursul efectuării urmăririi penale, inclusiv la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Mîța Igor, a luat cunoștință cu materialele dosarului în prezența apărătorului, n-a invocat demersuri sau cereri despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul etapei respective a procesului penal, ceea ce prezumă că partea apărării a fost de acord cu legalitatea acțiunilor și actelor procedurale efectuate la etapa dată.

Cât privește argumentele invocate de către procuror, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, deoarece soluția cu privire la pedeapsa penală este motivată, astfel fiind acordată deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75 și 79 Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a conchis că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, fapt ce a determinat instanța de apel să fie solidară cu soluția primei instanțe, apreciind că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentință este legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a indicat că la stabilirea pedepsei a ținut cont de gradul pericolului social al faptei comise, personalitatea inculpatului, motivul săvârșirii infracțiunii date, circumstanțele agravante și atenuante ale cauzei, condițiile de viață ale inculpatului, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia.

La fel, prima instanță a ținut cont de faptul că, inculpatul este atras la răspunderea penală pentru prima dată, nu are antecedente penale, are la întreținere un copil minor, circumstanțe apreciate de către instanță ca excepționale, iar circumstanțe care agravează răspunderea învinuitului potrivit prevederilor art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Cât privește aplicarea de către prima instanță a prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, în respectiva cauză penală, instanța de apel a considerat-o corectă, oportună și proporțională celor comise de către inculpat.

Astfel, faptul că, inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, care potrivit art. 16 Cod penal, este deosebit de gravă, se caracterizează pozitiv, s-a aflat în câmpul muncii, starea sănătății este dificilă, are la întreținere un copil minor, instanța de apel la fel ca prima instanță le consideră ca circumstanțe care justifică aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută la sancțiunea art. 190 alin. (5) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare, de către procuror și avocații Beruceașvili Andrei și Baban Nicolae în numele inculpatului Mîța Igor.

6.1. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor anterioare, dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, deoarece acestea sunt neîntemeiate.

În susținerea recursului declarat, procurorul a indicat că, instanțele de fond au aplicat în privința inculpatului nefondat art. 79 Cod penal, deoarece la caz nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale.

Mai mult, recurentul a menționat că inculpatul vina nu și-a recunoscut-o și paguba pricinuită părții vătămate nu a fost restituită.

Astfel, procurorul a conchis că, pedeapsa stabilită de instanțele ierarhic inferioare nu va atinge scopul pedepsei penale, deoarece conform probelor administrate în respectiva cauză penală lipsește temeiul legal de aplicare a pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

6.2. Avocatul Beruceașvili Andrei în numele lui Mîța Igor, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor anterioare, cu achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea recursului ordinar declarat, avocatul a menționat că, atât instanțele anterioare cât și organul de urmărire penală de la bun început incorect au calificat componența infracțiunii reținute în sarcina inculpatului.

Recurentul a menționat că, în acțiunile săvârșite de către inculpat lipsesc elementele infracțiunii de escrocherie acestea conform învinuirii aduse urmau a fi calificate conform art. 196 alin. (4) Cod penal.

Mai mult, avocatul a susținut că, relațiile dintre inculpat și partea vătămată sunt de natură civilă și nicidecum penală.

Totodată, recurentul a indicat că, partea vătămată realizând obligațiile sale contractuale în exces, fără a se asigura de îndeplinirea obligațiilor asumate de către inculpat, l-a indus pe ultimul în imposibilitatea financiară de a achita costul produselor de uz fitosanitar livrate de către partea vătămată.

Astfel, apărătorul a reținut că, decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri, iar acuzarea nu a prezentat probe suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului.

6.3. Avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului Mîța Igor, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor anterioare adoptate în cauza dată.

În argumentarea recursului declarat, avocatul a indicat că, procurorul nu a prezentat probe care ar demonstra cu certitudine vina inculpatului în cele incriminate, astfel, decizia este bazată doar pe presupuneri.

Avocatul a susținut că, contractul semnat între partea vătămată și inculpat este lovit de nulitate.

Totodată, a indicat că, instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiile martorului Nistor Ion și asupra contractului încheiat între SRL „Agrodinian” și GȚ „Mîța Igor”.

În rest, avocatul a criticat decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii eronate a probelor de către aceasta.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 august 2016, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocații Beruceașvili Andrei și Baban Nicolae în numele inculpatului Mîța Igor, iar recursul declarat de procuror a fost admis, sentința a fost casată parțial în partea stabilirii pedepsei, cu

dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a indicat că în urma unei analize ample a probelor cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, se conchide faptul că, instanțele de fond corect au încadrat juridic faptele săvârșite de inculpat, fiind prezente toate elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs a menționat că nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Mîța Igor privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, instanța de recurs a conchis că, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, la această etapă de examinare.

De altfel, instanța de recurs a reținut că, criticele formulate de recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Referindu-se la recursul declarat de către procuror, instanța de recurs a conchis că acesta urmează a fi admis, casată decizia în partea stabilirii pedepsei inculpatului Mîța Igor și remiterea cauzei la rejudecare în această parte, de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectul invocat în recurs de către procuror, instanța de recurs a reținut că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmare în cauza dată.

Așadar, reieșind din textul recursului declarat, rezultă că recurentul a criticat decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal și anume aplicarea pedepsei sub limita minimă prevăzută de legea penală.

În acest sens, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel a menținut sentința, fără a verifica minuțios care circumstanțe au stat la baza aplicării art. 79 alin. (3) Cod penal, privind stabilirea pedepsei mai blânde. Or, circumstanțele indicate în apel (inculpatul este atras la răspundere penală pentru prima dată, nu are antecedente penale, are la întreținere un copil minor), sunt împrejurări obișnuite cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

În aceste împrejurări, instanța de recurs a considerat că, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură,

deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

9. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 01 decembrie 2016, a respins ca fiind nefondat apelul declarat de către inculpat, a admis apelul declarat de către procuror, a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit căreia inculpatului Mîța Igor i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activități de gestionare a bunurilor materiale și mijloace financiare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că prima instanță a stabilit lui Mîța Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal pedeapsa sub formă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a desfășura activități economice pe un termen de 5 ani.

La stabilirea și individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul este atras la răspunderea penală pentru prima dată, adică nu are antecedente penale, are la întreținere un copil minor, circumstanțe apreciate de către prima instanță ca fiind excepționale.

Circumstanțe care agravează răspunderea învinuitului potrivit prevederilor art. 77 Cod penal, prima instanță nu a stabilit.

Instanța de apel, analizând personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei, atestă că prima instanță în mod neîntemeiat a aplicat la caz prevederile art. 79 Cod penal.

Astfel, în conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Deși, la nivel legislativ nu este dată noțiunea de „circumstanțe excepționale ale cauzei”, reieșind din textul normei prevăzute la alin. (1) art. 79 Cod penal, instanța de apel a conchis că la ele se atribuie așa circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului.”

Prima instanță în mod eronat a apreciat ca fiind circumstanțe excepționale, faptul că inculpatul este pentru prima dată atras la răspundere penală, are la întreținere un copil minor, deoarece acestea sunt împrejurări comune, care doar influențează la individualizarea pedepsei, sunt caracteristice pentru majoritatea persoanelor și nu pot fi tratate ca neobișnuite, cu atât mai mult determinate pentru aplicarea unei pedepse sub limita legii.

Totodată, instanța de apel a accentuat că nici până în prezent inculpatul n-a restituit banii părții vătămate, eschivându-se cu rea-credință de la restituirea prejudiciului.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic argumentul inculpatului precum că nu a întors nici o sumă din prejudiciul cauzat, dat fiind faptul că dorește să returneze întreaga sumă dintr-o dată, deoarece potrivit încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 (f.d. 93, vol. II), s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Mîța Igor, care a fost găsit și reținut la 04 martie 2016, în rezultatul măsurilor desfășurate de organul de poliție.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există nici un temei de a aplica lui Mîța Igor o pedeapsă sub limita stabilită de lege, deoarece nu se atestă careva circumstanțe excepționale în speță, mai mult ca atât, comportamentul manifestat la momentul comiterii infracțiunii și conduita inculpatului după săvârșirea acesteia nu reflectă nici o premiză de a stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, motiv pentru care instanța de apel a exclus art. 79 Cod penal, din individualizarea pedepsei lui Mîța Igor.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Mîța Igor la 11 iulie 2017, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărârilor adoptate pe caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri echitabile.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, deoarece este depus peste termen, iar în susținerea acestei soluții se indică următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, decizia integrală a instanței de apel a fost pronunțată la 22 decembrie 2016 în prezența inculpatului Mîța Igor și a avocatului

acestui, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (Vol.III, f.d. 30) și tot în aceeași zi inculpatul Mîța Igor a primit copia deciziei contra semnătură (Vol. III, f.d. 49), ceea ce a constituit o posibilitate reală a inculpatului de a declara recurs ordinar, în termenul stabilit de lege.

În atare împrejurări, instanța de recurs constată că, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate integral la 22 decembrie 2016, expiră la 23 ianuarie 2017, iar aceasta fiind considerată ultima zi de declararea a recursului ordinar.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către inculpatul Mîța Igor, deoarece a declarat recursul ordinar la 11 iulie 2017 (Vol III, f.d. 75), adică cu mult timp peste termenul de 30 de zile de declarare a recursului ordinar.

În contextul dat, instanța de recurs consideră necesar de reținut că, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de către inculpatul Mîța Igor este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Mîța Igor xxxxx*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în propria cauză penală, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 10 noiembrie 2017.

Președinte

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

MORARU Petru